

عنوان مقاله:

تاثیر معماری داخلی بر رفتار ساکنان با رویکرد استفاده بهینه از فضا

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس ملی مهندسی عمران، معماری و شهر هوشمند (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سیده مریم مجتبی - استادیار گروه معماری، موسسه آموزش عالی فردوس، مشهد، ایران

زهرا کریمی - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه معماری، موسسه آموزش عالی فردوس، مشهد، ایران

فریناز واسعی - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه معماری، موسسه آموزش عالی فردوس، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه با افزایش جمعیت شهرنشینی و گسترش شهرها خانه‌ها با مساحت کمتر اغلب در طبقات و به صورت آپارتمان افزایش یافته‌است. موضوعاتی مانند هزینه، رفت و آمد و سایر موارد تاثیر مستقیمی بر کیفیت زندگی افراد دارد. خانه، تنها فضایی است که انسان در آن فارغ از محیط بیرون به آرامش و آسایش میرسد، پس باید همواره بتواند بستر یک محیط مطلوب را فراهم آورد. هدف اصلی این پژوهش، دستیابی به مولفه‌های معماری داخلی موثر در بهینه‌سازی فضا در خانه‌های مسکونی کوچک است. روش انجام پژوهش توصیفی تحلیلی است که در گام نخست پیشینه و مبانی نظری مرتبط با موضوع پژوهش از طریق مطالعات کتابخانه‌ای-اسنادی، موردبررسی قرار گرفته است. در گام بعد، اطلاعات به دست آمده تحلیل و مدل مفهومی پژوهش استخراج شده و در گام آخر برای هر یک از شاخصها راهکار طراحی ارائه شده است. یافته‌ها ی پژوهش نشان می دهد که مولفه های معماری داخلی موثر در بهینه سازی فضا شامل دو مولفه کالبدی و عملکردی میباشد و از آنجا که این مولفه ها به عنوان شالوده اصلی یک برنامه جامع، ابزاری ضروری برای ایجاد اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، زیست محیطی مسکن هستند، از جایگاهی ویژه در حوزه برنامه ریزی مسکن برخوردارند. نتایج حاکی از آن است که «مولفه کالبدی»، شاخص های (رنگ، نورپردازی، نوع مبلمان (انعطاف پذیر)، چیدمان مبلمان و شفافیت فضایی) را در بر می گیرد و «مولفه عملکردی» شامل شاخص های (سیرکولاسیون مناسب با سازماندهی فضایی، است فاده از فضاهای مخفی برای ذخیره سازی و ادغام کاربری ها) می باشد.

کلمات کلیدی:

فضای مسکونی، معماری داخلی، فضای بهینه، بهینه سازی، خانه مسکونی کوچک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1666699>

